

Jakub Żygawski

DAWNE PLANY GRUNTÓW WSI W ARCHIWUM PAŃSTWOWYM W ZAMOŚCIU (2)

W ramach kontynuacji wątku map rustykalnych¹ z poprzedniego tomu „Archiwariusza Zamojskiego”², poddano analizie kolejne materiały kartograficzne przechowywane w Archiwum Państwowym w Zamościu, tj.: *Mapy miejscowości położonych na terenie zaboru rosyjskiego powiatu krasnostawskiego*³ oraz *Plany gruntów wydzielonych z Ordynacji Zamojskiej*, zawierające łącznie 135 map. Cechą, która różni mapy z obu zespołów był odmienny cel ich sporządzenia. Opracowania kartograficzne z powiatu krasnostawskiego dotyczyły pomiarów gruntów majątków ziemskich i folwarków, natomiast plany z drugiego zespołu – terenów wyłączonych z dóbr ordynackich na rzecz włościan lub Skarbu Państwa. Dlatego podjęto się odrębnej charakterystyki obu zespołów, zgodnie z dotychczas stosowanym schematem⁴ opierającym się na pracy A. Pawłowskiej⁵.

Mapy miejscowości położonych na terenie zaboru rosyjskiego powiatu krasnostawskiego

LICZBA PLANÓW I ICH CHRONOLOGIA

Zespół kartograficzny z powiatu krasnostawskiego zawiera 26 map 25 miejscowości i folwarków.

Pomimo datowania większości arkuszy, niemałe trudności sprawiło określenie właściwego porządku chronologicznego źródeł kartograficznych. Kłopotliwe było ustalenie, który z arkuszy był pierworysem, a który jedynie kopią⁶. Na podstawie zapisków w zespole map z powiatu krasnostawskiego stwierdzo-

---

¹ z łac. *rusticus* = wiejski.

² J. Żygawski, *Dawne plany gruntów wsi w zamojskim archiwum (1)*, „Archiwariusz Zamojski”, 2007, s. 119-132.

³ Mapy krasnostawskie przechowywane są w zbiorze kartograficznym (zesp. nr 510) Archiwum Państwowego w Zamościu (wcześniej omówiono mapy biłgorajskie, hrubieszowskie i zamojskie), natomiast mapy ordynackie wchodzi w skład zespołu Akta hipoteczne Ordynacji Zamojskiej i dóbr wydzielonych z Ordynacji (zesp. nr 434).

⁴ por. *Ibidem*, s. 119-124.

⁵ A. Pawłowska, *Plany i mapy Zamościa z XVII-XX wieku* [w:] *Zamość miasto idealne*, Red. J. Kowalczyk, Wydawnictwo Lubelskie, Lublin, 1980, s. 244-254.

⁶ w takich przypadkach umieszczano w tabeli przy odpowiednim skrótce (kolumna „Uwagi”) sygnaturkę „(?)”.

no, że najstarszą i najprawdopodobniej oryginalną mapą był plan gruntów Olszanki z 1878 r., najmłodszą zaś – arkusz III planu gruntów folwarków Chłaniów i Popławy.

Wśród kopii najwcześniej datowanym w obrębie całego zespołu był pierworys planu folwarku Gany z 1851 r., skopiowany w 1881 r. Natomiast najpóźniej (1916 r.) powielono plan gruntów folwarcznych Chorupnika, sporządzonego pierwotnie w latach 1882-1883.

CECHY PLANÓW

Omawiane plany powstały jako opracowania rękopiśmienne wykonane techniką barwną za pomocą piórka i farb akwarelowych. Materiałem był prostokątny karton, o formacie zbliżonym do kwadratu (ok. 60×60 cm). Ponad metrową szerokość posiadały arkusze planów folwarku Bzite (107 cm), dóbr Krzywe (144 cm) i folwarku Tarnawka (117 cm). Niestety, zły lub bardzo zły stan zachowanych arkuszy nie pozwolił ustalić ich pełnych rozmiarów.

Niedostateczny stan zachowania 12 z 26 map, wymusił wydzielenie w tabeli dla powiatu krasnostawskiego odrębnej grupy najbardziej zniszczonych opracowań. Przetrwały one w niepełnej formie jako fragmenty lub – w najlepszym wypadku – połówki arkuszy. Taki stan rzeczy nie pozwalał na pełną analizę techniczną i merytoryczną map⁷. Wśród pozostałych planów z powiatu krasnostawskiego, 4 arkusze posiadały również zniszczenia⁸. Jednak te braki nie dyskredytowały opracowań pod względem czytelności lub możliwości prowadzenia analiz.

Z powodu braku odpowiedniej adnotacji nie można było stwierdzić ostatecznie, które z opracowań jest oryginałem bądź kopią. Nie bez znaczenia i w tym przypadku był bardzo zły stan zachowania arkuszy. Na przewagę materiałów kopiowanych nad oryginałami wskazywać mógł fakt, iż opisywano je w języku polskim, czego urzędowo nie robiono w okresie popowstaniowym XIX wieku, w wyniku zaostrzenia represji i nasilenia polityki rusyfikacyjnej w Królestwie Polskim⁹. Jednak sporządzanie w tamtym okresie map w języku polskim – przykładowo, jako załączników do dokumentów hipotecznych – nie należało do rzadkości, czego przykładem jest *Plan części gruntów Folwarku Józefów...* z 1881 roku¹⁰.

LEGENDA I JĘZYK

Pięć arkuszy¹¹ posiadało legendę, z czego na dwóch – planie folwarku Bzite oraz wielosekcyjnym planie folwarku Krupe – znacznie ją rozbudowano (10

---

⁷ patrz tabela.

⁸ Folwark Krupe (ark. V), Kol. Bujanice Nr 2 i Choiny Nr 1, Kol. Różki Nr 75 oraz Żółkiew (sekcja III); typowe zniszczenia to przedarcia arkuszy lub braki ich drobnych fragmentów.

⁹ *Zarys historii Polski*. Red. J. Tazbir. Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa, 1980, s. 491.

¹⁰ Plan sporządzony całkowicie w języku polskim, z adnotacjami w języku rosyjskim, jako [...] *dodatek do księgi hipotecznej Kolonii Józefów Nr 2* [...]

¹¹ Folwark Bzite, folwark Krupe (ark. I), Kol. Bujanice Nr 1 i Choiny Nr 2, folwark Gany oraz Gardzienice (sek. I).

typów wydzielen). Zastosowano zasięgi barwne dla użytków terenowych (gruntów ornych, łąk, pastwisk czy lasów), typowe elementy liniowe (drogi, alejki, rzeki), także sygnatury budynków, rzadziej decydowano się na szrafurę – głównie w celu podniesienia estetyki rysunku. Wstążkom granic przyporządkowywano kolory, by w ten sposób odróżnić tereny, z którymi graniczyły dane majątki.

W przypadku pozostałych arkuszy, brakowało wyjaśnień barw i symboli, jednakże właściwa interpretacja użytków nie sprawiała problemów.

Przeważająca część planów posiadała opisy w języku polskim, często z towarzyszeniem rosyjskich adnotacji i pieczęci. Wyjątkiem było wieloarkuszowe opracowanie kartograficzne folwarku Krupe oraz plany folwarków Bzite i Olszanka a także gruntów Nowinka, które opisano w języku rosyjskim¹².

ELEMENTY MATEMATYCZNE

Na wszystkich możliwych do odczytania arkuszach występowała typowa dla map rustykalnych z końca XIX w. skala miary nowopolskiej o wartości 1:5000, wyrażona w wartościach niemetrycznych¹³. Zapewne też pozostałe arkusze pomniejszono w tym samym stosunku.

Pozostałe elementy matematyczne ograniczały się do strzałki z orientacją kierunku północnego oraz siatki kwadratów, na podstawie której obliczano w tabelkach powierzchnię kartowanego obszaru. Jako ciekawostkę w kwestii pomiarów należałoby dodać, że na zachowanym fragmencie arkusza planu gruntów folwarcznych Gardzienice, umieszczono stosowną informację o zastosowaniu przez mierniczego *pomiaru na zasadzie związku trygonometrycznego*.

TREŚĆ PLANÓW

Wśród map rustykalnych z powiatu krasnostawskiego przeważały plany gruntów folwarcznych (18) oraz plany gruntów włościańskich (6). Jedynie plan gruntów folwarku Żółkiew sporządzono *po stanie separacyi w skutek oddzielonych serwitutów i zamiany gruntów* [...]. W przypadku arkusza Wierzchowina nie możliwe było określenie własności kartowanych użytków¹⁴.

Warto też wspomnieć o bogatym dziewięcioarkuszowym opracowaniu kartograficznym terenów folwarku Krupe. Na pierwszym arkuszu umieszczono schemat układu kolejnych sekcji. Niestety nie zachowały się trzy arkusze, obejmujące swym zasięgiem m. in. zrujnowany zamek z XVI/XVII wieku oraz późniejszy zespół dworski.

Obecność zabudowy dworskiej i folwarcznej, obok plastyczności ukształtowania terenu, znacznie poprawiała walory estetyczne i artystyczne map rustykalnych. Nie inaczej i w tym wypadku – zwarta i usystematyzowana zabudowa folwarków, wraz z towarzyszącymi jej ogrodami i zbiornikami wodnymi,

---

¹² Serdecznie dziękuję pracownikom Archiwum Państwowego w Zamościu – Paniom: Agacie Pysiewicz i Jadwidze Świrgoń – za pomoc w tłumaczeniu tekstu.

¹³ prawdopodobnie pręty lub sążnie.

¹⁴ Niekompletność arkusza, brak zasadniczych fragmentów – terenów i tytułu opracowania.

skupiała uwagę odbiorcy, dzięki wyróżniającym się kolorom i szrafurze¹⁵. Poza budynkami folwarcznymi występowały takie obiekty, jak: kościół¹⁶, karczmy¹⁷, leśniczówka¹⁸, kuźnia¹⁹ oraz inne bliżej nie zidentyfikowane budynki²⁰. Z pozostałych obiektów antropogenicznych naniesiono wyrobisko po cegielni w Żółkwi²¹ oraz cmentarze łatwe do skojarzenia dzięki nazwom fizjograficznym: *Grobisko*²² w dobrach Krupe i *Za Kierkudem* w okolicach Bujanic i Choin.

Poza zabudowaniami folwarcznymi na arkuszach planów zaznaczono typy gruntów (pola uprawne, lasy, łąki i pastwiska) oraz sieć drogową i rzeczną.

WYKONAWCY

Wśród nazwisk wykonawców nie można było odnaleźć autorów czterech opracowań z powodu braku podpisów na arkuszu lub z powodu stopnia jego zniszczenia. W przypadku jednego planu nie udało się odczytać nazwiska wykonawcy²³.

Najczęściej pojawiał się podpis Juliana Domagalskiego, geometry przysięgłego II klasy, wymienianego w *Inwentarzu...*²⁴ przez A. Pawłowską-Wielgus. Był on autorem 9 kopii planów. Czterokrotnie pojawiało się nazwisko geometry K. Kowalskiego, trzykrotnie – geometry patentowanego A. Rouperta²⁵, dwukrotnie zaś – geometry Grzebolińskiego.

Pozostali wykonawcy piastowali funkcje geometrów rządowych (S. Poznański), geometrów przysięgłych II klasy (Langier, A. Tonpas) lub geometrów (J. Sztahl). Warto w tym miejscu wspomnieć o autorze planu dóbr Chłaniówek, Hipolicie Dobruchowskim, który podpisał się jako *b. Rewizor pomiarów przy b. K[omisji].R[ządowej].P[rzychodów]. i Skarbu*.

¹⁵ Folwarki z zabudową i ogrodami występują na następujących planach: Kol. Bujanice i Choiny; Bzite; Chłaniów i Popławy; Chłaniówek; Gany; dobra Krzywe (3 folwarki); Olszanka; Tarnawka.

¹⁶ Kościół w Chłaniowie – plan folwarków Chłaniów i Popławy.

¹⁷ Na planach: dobra Krzywe (2 karczmy); Olszanka; Tarnawka.

¹⁸ Plan dóbr Krzywe.

¹⁹ Plan dóbr folwarku Tarnawka.

²⁰ Na arkuszach folwarku Krupe występują przy kanałach wodnych budynki (bez podpisów), mające najprawdopodobniej związek z obsługą zbiorników wodnych leżących w okolicach zamku i folwarku.

²¹ Bez budynków.

²² Chodzi tu o *Grobisko* leżące kilka km na północ od Krupego, na terenie wsi Krynica (teren objęty zasięgiem arkusza II). Jest to ariańska kaplica-grobowiec w kształcie piramidy, który skrywa szczątki Brata Polskiego podkomorzego chełmskiego Pawła Orzechowskiego (źródło: <http://www.open caching.pl/viewcache.php?cacheid=4181>).

²³ Plan folwarku Chłaniówka. Podpis wykonawcy może (hipotetycznie) wskazywać na jednego z trzech mierniczych ordynackich o nazwisku Brandt, działających w XIX i XX wieku, jednak wydaje się to mało prawdopodobne.

²⁴ *Inwentarz materiałów kartograficznych Archiwum Ordynacji Zamojskiej ze Zwierzynca 1786-1941*. Oprac. A. Pawłowska-Wielgus. NDAP, WAP Lublin, Warszawa, 1971.

²⁵ Działał pod koniec XIX w. W analizowanym zespole był autorem prawdopodobnie dwóch oryginalnych lecz zniszczonych opracowań (Chorupnik, Olszanka) i jednej kopii (dobra Krzywe).

Plany gruntów wydzielonych z Ordynacji Zamojskiej

LICZBA PLANÓW I ICH CHRONOLOGIA

W skład zespołu wchodzi 109 planów gruntów 99 miejscowości wyłączonych z obszaru Ordynacji Zamojskiej, położonych w czterech powiatach: biłgorajskim, janowskim, tomaszowskim i zamojskim. Najwięcej arkuszy – 50 – sporządzono dla powiatu zamojskiego, 42 – dla powiatu biłgorajskiego, zaś 15 – dla powiatu janowskiego. Tylko dwa arkusze przedstawiały grunty leżące w powiecie tomaszowskim²⁶.

Wszystkie plany z zespołu powstały w roku 1922 jako kopie lub odrisy opracowań wcześniejszych. Najstarsze 22 pierworysy sporządzono w 1870 r.; 7 najpóźniejszych – w roku 1922.

CECHY PLANÓW

Omawiane plany powstały w formie rękopisów sporządzonych techniką barwną (piórko, farby akwarelowe) na kartonie o formacie (ok. 61 × 49 cm).

Ważną cechą tych opracowań była przemyślana standaryzacja podkładów, przejawiająca się nie tylko ujednoliconymi wymiarami, ale także formą graficzną. Na 109 opisywanych arkuszy, 103 posiadało nadrukowane elementy, których ręczne wykonanie było czasochłonne, t.j. formułę tytułu opracowania, ramkę, wydzielenia legendy (6 typów z podpisami), tabelę rejestru pomiarowego (z opisaniem kolumn) oraz podziałkę liczbową (1:5000). Po wykonaniu rysunku kartograficznego wystarczyło tylko wpisać nazwę miejscowości, oznaczyć odpowiednimi barwami pola w legendzie, wstawić dane do tabeli rejestru oraz sporządzić podziałkę transversalną z wartościami mianowanymi. Na pozostałych 6 planach²⁷ rysunek wykonano w całości ręcznie.

Stan wszystkich arkuszy był dobry lub bardzo dobry. Drobne uszkodzenia na krawędziach nie miały żadnego wpływu na czytelność planów.

Ciekawostką była obecność na 3 arkuszach²⁸ odcisku z nazwą (najprawdopodobniej) producenta papieru – firmy *Schoellers-Hammer*. Natomiast na arkuszu z planem gruntów Rybnicy pojawił się odcisk pieczęci z motywem roślinnym oraz inicjałami *R. H.*

LEGENDA I JEZYK

Wszystkie plany posiadały legendę (*wykład kolorów*), w większości przypadków ujednoliconą, z 6 gotowymi i podpisanymi typami wydzielen²⁹. Jeżeli zaistniała taka konieczność, nie stosowano wypełnień wszystkich pól

---

²⁶ Łosieniec oraz Wieprzowe.

²⁷ Arkusze: Korchów; Marynówka; Płoskie i Wierzba; Skokówka; Topólcza lit. A; Wólka Biska.

²⁸ Arkusze: Marynówka; Płoskie i Wierzba; Sól.

²⁹ Standardowo były to: 1) *ogrody, place i zabudowania*, 2) *grunt orny*, 3) *łąki*, 4) *wody*, 5) *piaski i nieużytki*, 6) *granice, drogi i rowy*.

legendy, dodawano nowe lub dostosowywano podpisy do potrzeb treści. Na wszystkich arkuszach używano języka polskiego.

ELEMENTY MATEMATYCZNE

Analizowane opracowania prezentowały się bardzo skromnie pod względem obecności elementów matematycznych. Na arkuszach występowały jedynie strzałki orientacji w kierunku północnym. Wyjątek stanowił plan Wólki Biskiej [!], na którym oznaczono siatkę kwadratów oraz opisano wartości miar katowych *Spótrzędných* w formie tabelarycznej.

Wszystkie opracowania przedstawiono w skali 1:5000. Jedynie w przypadku Janowa Lubelskiego zastosowano skalę większą, 1:2500, co wynikało ze stopnia szczegółowości opracowania³⁰.

TREŚĆ PLANÓW

W tabeli dla analizowanych opracowań sporządzono oddzielną grupą tematyczną³¹. Powodem tego była stosowna adnotacja w tytule każdego arkusza o wydzieleniu gruntów [...] z *przestrzeni dóbr Ordynacji Zamojskiej na zasadzie Art. 52 Ustawy z d. 16 grudnia 1921 r. o poborze Nadzwyczajnej Daniny Państwowej*.

Z obszarów ordynackich wyłączano przeważnie tereny z różnymi typami użytków (grunty orne, łąki i pastwiska), ale także same budynki mieszkalne³². Podczas analizy treści arkuszy wyraźnie zaznaczała się duża różnorodność powierzchni i kształtów wydzielonych terenów – od działek dużych i jednorodnych w użytkowaniu po działki drobne³³ i wąskie³⁴, których kształt wynikał z plastyczności terenu³⁵ lub stosunków własnościowych panujących w Ordynacji Zamojskiej. Wydzielone grunty przechodziły na rzecz ich dotychczasowych użytkowników, przede wszystkim włościan, ale także instytucji takich jak szkoły gromadzkie³⁶ czy *straż ogniowa*³⁷.

Pod względem kolorystycznym ciekawie prezentowały się arkusze ze zbiornikami wodnymi³⁸ i rzekami³⁹, gdzie stosowano charakterystyczne stop-

---

³⁰ Z dóbr ordynackich w Janowie Lubelskim odsprzedano Sejmikowi Janowskiemu posesję szpitalną przy ul. Zamojskiej (budynek, ogrody) oraz plac niedaleko więzienia.

³¹ Jako „Plany gruntów wydzielonych z Ordynacji Zamojskiej”.

³² Przykładami są arkusze: Babice, Chrzanów, Łazory, Łukowa, Sól, Zamch.

³³ Arkusze, m. in.: Mokre, Nielisz, Pawlichy, Rozłopy, Topólcza.

³⁴ 4 arkusze miejscowości Niedzieliska.

³⁵ Na arkuszu Topólcza oznaczono wąwozy z przebiegającymi w ich dnach drogami polnymi i ścieżkami.

³⁶ Były to także budynki szkolne, ale głównie ogrody i grunty orne należące do szkół gromadzkich; Arkusze: Błażej, Bodaczów, Hucisko Krzeszowskie, Lipsko, Mokre, Nielisz, Stary Zamość, Topólcza, Wielonczka [!], Zakłodzie.

³⁷ Arkusz Mokrelipie Nr 2

³⁸ Przykład arkusza Osuchy, gdzie przy zbiorniku widoczny jest młyn, rzeka Sopot z kanałem i śluzami.

³⁹ Arkusze: Grygiel, Krzeszów, Kulno, Łazory, Nielisz, Osuchy (razem z kanałem), Pawlichy, Sukiennica, Wólka Biska, Zakłodzie, Zdroiska.

niowanie koloru niebieskiego. Dodatkowym atutem była obecność młynów⁴⁰. Ponadto, jako ważny element orientacyjny, pojawiała się sieć komunikacyjna – drogi⁴¹ oraz linie kolejowe⁴².

Wśród planów z zespołu Ordynacji Zamojskiej warto było zwrócić uwagę na kilka opracowań. Pierwszym z nich był arkusz Doranttowa Niwa⁴³, który nie wyróżniał się szczegółami technicznymi i estetycznymi, lecz samą nazwą kartowanego obszaru. Najprawdopodobniej teren ten był własnością któregoś ze znanych geometrów ordynackich – Leona lub Józefa Doranttów – wymienianych przez A. Pawłowską-Wielgus w *Inwentarzu...*⁴⁴. Przepuszczalnie mógł zostać podarowany przez Ordynację jako nagroda za wierną służbę⁴⁵.

Innym ciekawym arkuszem jest plan Płoskie i Wierzba, przedstawiający tereny znacznie oddalonych od siebie miejscowości z powiatu zamojskiego, których cechą wspólną było położenie przy ważnych drogach Zamość – Szczebrzeszyn i Zamość – Krasnystaw. Jak wynikało z tabeli rejestru pomiarowego, tereny te przeszły na własność Lubelskiej Okręgowej Dyrekcji Ministerstwa Robót Publicznych. Teren z Płoskiego, obecnie leżący w granicach Zamościa, nadal posiada podobną funkcję i jest wykorzystywany jako baza materiałowa Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.

Za ostatnią ciekawostkę mogłyby uchodzić plany terenów, które obecnie stanowią przedmieścia lub leżą w granicach kilku miast regionu. Są to arkusze: Brzóska, Zofiampol (miasto Biłgoraj); Doranttowa Niwa, Sukiennica, Zdroiska (miasto Janów); Suchynia (miasto Kraśnik); Kalinowice⁴⁶, Płoskie i Wierzba, Skokówka⁴⁷ (miasto Zamość).

WYKONAWCY

Na analizowanych planach pojawiły się nazwiska tylko dwóch geometrów przysięgłych II klasy: Juliusza Sikorskiego oraz Wincentego Kozińskiego⁴⁸. Nazwisko Sikorskiego pojawiło się na 106 arkuszach, natomiast W. Koziński był autorem 3 kopii opracowań z terenu powiatu janowskiego⁴⁹.

---

⁴⁰ Młyny występowały na arkuszach: Grygiel, Osuchy (podpisany).

⁴¹ Sieć drogowa występowała na wielu arkuszach. Najważniejsze trakty to m. in. Zamość – Krasnystaw, Zamość – Szczebrzeszyn, Janów – Frampol.

⁴² Tereny kolejowe na arkuszach: Jarosławczyk, Niedzieliska sekcja I, Płoskie i Wierzba. Na arkuszu Zofiampol zaznaczono przebieg ordynackiej kolejki wąskotorowej Zwierzyniec – Biłgoraj – Lipa.

⁴³ Niewielki teren w kształcie tetragonalnym, leżący przy drodze z Janowa Lubelskiego do Frampola. Stanowi obecnie przedmieście Janowa Lub. (nazwa wyszła z obiegu).

⁴⁴ *Inwentarz materiałów kartograficznych* [...], op. cit., s. 259-263 (indeks nazwisk).

⁴⁵ Ciekawostka ta może stanowić podstawę do interesujących badań na temat biografii Doranttów oraz ich pracy w służbie geodezyjnej Ordynacji Zamojskiej.

⁴⁶ Kartowany teren z arkusza Kalinowice częściowo znajduje się w granicach Zamościa (dawne Kalinowice Rządowe).

⁴⁷ Plan Skokówki jest mapą parcelacyjną terenów podzamojskiej miejscowości na działki i ulice.

⁴⁸ por. *Inwentarz materiałów kartograficznych* [...], op. cit., s. 259-263 (indeks nazwisk).

⁴⁹ Arkusze: Lipne, Suchynia, Suchynia lit. A.